

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 414/2025
23.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Тајјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић и Тајјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца Друштво са ограниченом одговорношћу за инжењеринг, трговину и маркетинг „TERRA CO“ из Новог Сада, чији је пуномоћник Светлана Голубовић, адвокат у ..., против туженог „ProCredit Bank“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Весна М. Јовичић, адвокат у ..., ради накнаде штете, вредност предмета спора 476.658,44 динара, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2477/23 од 02.04.2025. године, у седници већа одржаној дана 23.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2477/23 од 02.04.2025. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 2477/23 од 02.04.2025. године, у ставу I изреке, преиначена је пресуда Привредног суда у Новом Саду П 130/2023 од 17.03.2023. године и одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати износ од 476.058,44 динара са законском затезном каматом почев од 22.09.2020. године па до исплате, за износе реализоване у Мексику неовлашћеним скидањем средстава са пословног рачуна тужиоца – платне картице Master Card Business број ***0101 за рачун број ... у периоду од 16.09.2020. године до 20.09.2020. године, па до исплате и одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом II изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова другостепеног поступка накнади износ од 51.746,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио благовремену ревизију.

Тужени је у одговору на ревизију оспорио у целости наводе ревидента, а трошкове ревизијског поступка опредељено је тражио.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, 72/11...10/23, у даљем тексту ЗПП), а у вези са чланом 420. став 6. истог Закона и одлучио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. истог закона прописано је да у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

У конкретном случају предмет тужбеног захтева је накнада штете, а означена вредност предмета спора је 476.658,44 динара.

Имајући у виду да се у складу са цитираном одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку предметни спор сврстава у спорове мале вредности, Врховни суд је применом одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, закључио да ревизија није дозвољена.

Имајући у виду све напред наведено, Врховни суд је применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, донео одлуку као у ставу првом изреке.

Одлуку као у ставу другом изреке, Врховни суд, донео је применом члана 154. став 1. Закона о парничном поступку, имајући у виду да трошкови на име састава одговора на ревизију и на име судске таксе на одговор на ревизију, нису били потребни ради вођења парнице.

**Председник већа – судија
Татјана Миљуш с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**